

да пишемъ и четемъ съ славянски (български) букви. Гърцитѣ ви лъжатъ съ буквитѣ си. Тѣ ще ви погърчатъ. Много пакости сж ви направили. Ако препишете пѣснитѣ съ славянски букви, ще дамъ пари да се напечати книгата.

Константинъ се съгласилъ, преписалъ пѣснитѣ, получилъ помощъ и книгата била напечатана съ заглавие: **„Български народни пѣсни“**, събрани отъ *Димитъръ* и *Константинъ Миладинови*. Загребъ, 1861 г. Тази книга днесъ е най-важната за изучаване на македонскитѣ пѣсни. Наричатъ я още **Миладиновъ сборникъ**. Книгата съдържа 650 български народни пѣсни и много гатанки, пословици, приказки, нрави и обичаи.

Смъртъта на братята

Едва що напечатахъ книгата, Константинъ се научилъ, че братъ му Димитъръ е затворенъ въ Цариградската тъмница. Бързо се затекълъ въ Цариградъ, дано нѣщо помогне. Благодетельтъ Щросмайеръ писалъ въ Виена съ молба Австрия да се застъпи за освобождението на Димитра. Щомъ пристигналъ въ Цариградъ, Константинъ отишелъ да пита за брата си. Гърцитѣ го наклеветили, че и той се бунтува противъ султана. Турцитѣ хванали Константина и го затворили въ същата тъмница. Докато дойде отъ Австрия помощъ, двамата братя умрѣли въ тъмницата — на 7 и 11 януарий 1862 год. Всички българи горчиво оплаквали народната загуба.

